

Universitätsbibliothek Paderborn

**Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies
Distribvtis**

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Ignatius Episc. M. 1. Februarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

F E B R V A R I V S.

S. IGNATIUS EPISC. M.

I. Februarii.

IGNATIUS ex Joannis Apostoli scholâ docilis oppidò discipulus tam altè in pectus suum demisit JESV amorem, ut hunc unum loqui lingua, hunc unum dictare animus sciret, illud unum denique in deliciis ei verbum esset, *Amor meus crucifixus est*. Certè quòd hunc ubique præ se ferret, gloriosum Theophori nomen reportavit. Illud quantum amantis animi robur fuit, cùm sancte audax omnia tormenta, omnes mortes unus unicus provocare in certamen non dubitavit; cùm ad bestias damnatus, laborantibus ex hostili manu eripere Præfulem suum Christianis, folus nimis ipse intercessit. Dei amore obtestatus, ne ad coronā currenti obsisterent. Et verò prægustasse, cùm Romam iret, ferarum rabiem sibi ipsi visus est, in X. militibus, qui custodiæ causâ additi, usque adeò hominē exuerant, ut familiari joco leopards eos vocitârit. Jam caveis emissi leones horrendo rugitu theatrum compleverant, & ecce IGNATIO pīc adhuc ludere placuit. Frumentum CHRISTI se dictabat, gestire molaribus bestiarum commoli, quòd delicatus panis Superūm mensæ apponeretur. Sed hem majus tibi miraculum! Elidunt fauces JESVM suum inclamanti ora crudelia: tacere lingua cogitur *amores* suos; quid expectas? frustrà silentium linguæ imperatur, ubi cor est eloquens. In hoc siquidem disertis literis exaratum repererunt familiare illud linguæ JESV nomen;

I. Feb. VITÆ SANCTORVM. 67
 nomen; breve quidem tam angusti monumenti,
 sed longè pulcherrimum Epitaphium. Ex Sur. &
 Metaphr.

*Electuarium habes reconditum in vasculo vocabulē
 hujus, quod est JESVS, salutiferum certe, quodq; nulli
 unquam pesti tua inveniatur inefficax. Semper tibi in
 sinu sit, semper in manu; quò tui omnes in JESVM sen-
 sus dirigantur & actus.* S.Bern.serm.15.in Cant.

S. EPHREM SYRUS. 1.Februarii.

Forte fortunā EPHREM puer in buculam of-
 fendit fœtu gravidam. Hanc ubi crebrā lapi-
 datione confecit, dominum insuper ejus obvium,
 & perquām amicē de bove rogitantem convitiis
 oneratum dimisit. Haud multò pōst cùm eandem
 viam relegeret, deprehensus à tenebris, mapalibus
 vicinis successit; noctu cùm lupi gregem diripuis-
 sent, pastores damnum furibus adscriperunt, &
EPHREMVM velut proditorem vincitum ad Præto-
 rem abduxerunt. Hic ille inter longam carceris
 mortem cùm menses aliquot exegisset, à tutelari
 demūm Angelo, revocatā in memoriam buculā,
 edoctus est, errare quidē hominū subsellia posse,
 sed non DEI etiam tribunal; ut quod de vero cri-
 mine justissimas quandoque sub alienæ culpæ no-
 mine pœnas exigat. Itaque cùm exiturū se mun-
 do vovisset, si carcere liceret, paulò pōst voti
 damnatus in eremum contendit; illīc cùm pro-
 triti pudoris femina insidias castitati ejus tende-
 ret, & innocentem animum ad infanda pellice-
 ret; EPHREM piè callidus non difficilem se fore
 adsimulavit, si in frequenti foro facinus patrare
 animus ei esset. Erubuit quamvis impudens pro-
 stibulum, & an, inquit, in oculis omnium peccare
 non